

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับสถานะ
ของสมาคมายจ้างในการเป็นองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลัก
ด้านการพัฒนาแรงงานตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่
สศ ๐๐๐๑/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความ
ได้ว่า สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขอขอบทวนความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ซึ่งเคยให้ความเห็นว่า องค์กรสมาคมนายจ้างเป็นองค์กรภาคเอกชนตาม
ความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่ผ่านมาสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ใช้
ความเห็นดังกล่าวเป็นแนวปฏิบัติในการสรรหาคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ในสัดส่วนของกลุ่มตัวแทนองค์กรภาคเอกชนตามความใน
มาตรา ๖ (๑) (ข) (๑) - (๔) ซึ่งผลปรากฏว่า ในการสรรหาผู้แทนองค์กรภาคเอกชนด้านสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน ตาม
ความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) ได้ผู้แทนจากองค์กรสมาคมนายจ้าง เนื่องจากองค์กรดังกล่าว
แสดงความจำนงยื่นขอขึ้นทะเบียนมากที่สุด และขณะนี้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ชุดที่ ๒ ได้หมดวาระในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติจึงต้องดำเนินการสรรหาคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ เพื่อทำหน้าที่ต่อไป โดยในการดำเนินการสรรหาคณะกรรมการสรรหา
สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติต้องรับขึ้นทะเบียนองค์กรภาคเอกชนตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ให้เสร็จสิ้นก่อน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีเหตุในการสรร
หาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑) เพื่อทำหน้าที่
เลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และในครั้งนี้ก็ปรากฏว่าองค์กรกลุ่มสมาคมนายจ้างได้แสดงความ
จำนงยื่นคำขอขึ้นทะเบียนองค์กรภาคเอกชนตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) ต่อสำนักงานสภาที่
ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นจำนวนมากที่สุดเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่านมา

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับหนังสือร้องเรียนเมื่อ
วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ จากคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.) ซึ่งเป็น

องค์กรตัวแทนของกลุ่มองค์กรพัฒนาภาคเอกชน แสดงความไม่เห็นด้วยและคัดค้านโดยโต้แย้งหลักเกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนองค์กรของกลุ่มสมาคมนายจ้าง ซึ่งระบุว่าเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) ด้านการพัฒนาแรงงาน แต่ในข้อเท็จจริงองค์กรกลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์หลักในเรื่องของการพัฒนาแรงงานแต่ประการใด โดยพิจารณาได้จากวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งองค์กรตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ นอกจากนี้ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ นั้น ให้ถือว่าองค์กรภาคเอกชนที่มีคุณสมบัติในการขึ้นทะเบียนเพื่อคัดเลือกกันเองเป็นคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) จะต้องเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินงานเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยตรง มิใช่เป็นองค์กรภาคเอกชนดังเช่นสมาคมนายจ้างตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยไว้ ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณาหนังสือร้องเรียนของ กป.อพช. แล้ว เห็นว่า เป็นข้อโต้แย้งที่มีเหตุผล และเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วปรากฏว่ามีปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่อาจสร้างความเข้าใจกับบรรดาองค์กรต่างๆ ได้ดังนี้

๑. องค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันตามมาตรา ๖ (๑) (ข) นั้น ควรที่จะหมายความว่าเฉพาะองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์โดยตรงในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๕๙๐/๒๕๔๗ ที่ให้ความเห็นโดยพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรของกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่แบ่งสัดส่วนของคณะกรรมการสรรหาออกเป็น ๖ ด้าน ประกอบด้วย ภาคราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันภาคการผลิต องค์กรเอกชนที่ทำงานสาธารณประโยชน์ด้านต่างๆ ๔ ด้านและสื่อมวลชน ๓ ด้าน โดยองค์กรเอกชนที่ทำงานสาธารณประโยชน์ด้านต่างๆ แต่ละด้านมีวิธีการที่แตกต่างกันและแบ่งองค์กรออกเป็นประเภทที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันอย่างชัดเจน การวินิจฉัยให้หมายความว่ารวมถึงองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักประกอบการเพื่อสาธารณประโยชน์ก็สามารถขอขึ้นทะเบียนได้ ก่อให้เกิดความสับสนและใช้กฎหมายที่ไม่ถูกต้อง

๒. องค์กรสมาคมนายจ้างเป็นองค์กรที่ไม่มีคุณสมบัติสำหรับการรับขึ้นทะเบียนเพื่อให้คัดเลือกกันเองเป็นคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในสัดส่วนขององค์กรภาคเอกชนกลุ่มการพัฒนาแรงงานตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) เพราะมิใช่เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักในด้านการพัฒนาแรงงาน ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่วินิจฉัยว่าองค์กรสมาคมนายจ้างเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาแรงงานโดยยึดถือการให้ความหมายตามลายลักษณ์อักษร โดยมีได้พิจารณาที่เจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งการดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กรเหล่านี้ จึงเป็นการวินิจฉัยที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีข้อวิเคราะหอันเป็นผลจากการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาในกรณีขององค์กรสมาคมนายจ้าง ดังนี้

๑. ในการคัดเลือกกันเองเพื่อเป็นผู้แทนขององค์กรภาคเอกชนด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน ตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) ในการสรรหาคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๒ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มองค์กรสมาคมนายจ้างซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากว่า องค์กรกลุ่มอื่นในด้านเดียวกันได้รวมตัวกันลงคะแนนให้กับบุคคลในกลุ่มตนจนได้เป็นคณะกรรมการสรรหาฯ ในขณะที่องค์กรอื่นๆ นั้นไม่มีการรวมตัวกัน ผลการลงคะแนนจึงมีลักษณะเป็นไปโดยธรรมชาติ ไม่มีลักษณะของการจัดตั้งเพื่อกำหนดผลคะแนน

๒. ในชั้นการรับสมัครสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่ปรากฏว่าองค์กรสมาคมนายจ้างซึ่งอ้างว่าเป็นกลุ่มการพัฒนาแรงงานสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อเป็นสมาชิกในกลุ่มการพัฒนาแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มในภาคสังคมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติแต่อย่างใด

๓. เมื่อพิจารณาจากการรับสมัครองค์กรเพื่อขอขึ้นทะเบียนคัดเลือกกันเองเป็นคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ แล้ว ปรากฏว่า องค์กรสมาคมนายจ้างรวมตัวกันขอขึ้นทะเบียนเพื่อคัดเลือกกันเองเป็นคณะกรรมการสรรหาในกลุ่มตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) เป็นจำนวนมากกว่าองค์กรประเภทอื่นในด้านเดียวกัน

๔. องค์กรประเภทอื่นในด้านเดียวกันโดยเฉพาะองค์กรพัฒนาภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาแรงงานอย่างแท้จริง จะมีลักษณะของการก่อตั้งตามความสามารถในการดำเนินกิจกรรม ในขณะที่องค์กรสมาคมนายจ้างมีเหตุในการก่อตั้งตามสิทธิที่บัญญัติในกฎหมายแรงงาน และสามารถได้รับสิทธิในการลงคะแนนคัดเลือกคณะกรรมการไตรภาคีรวมทั้งผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานอีกด้วย ดังนั้น การก่อตั้งองค์กรที่มีจำนวนมากย่อมมีนัยแห่งสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแรงงานหรือการกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยตรง

๕. แม้ว่าองค์กรสมาคมนายจ้างจะมีใช้เป็นที่ตั้งองค์กรสังกัดสถาบันภาคการผลิตโดยตรง แต่บรรดานายจ้างทั้งหลายล้วนแต่สังกัดในสภาอุตสาหกรรมหรือหอการค้าจังหวัดแทบทั้งสิ้น ซึ่งองค์กรสถาบันภาคการผลิตจะได้รับสิทธิส่งผู้แทนเป็นคณะกรรมการสรรหาตามความในมาตรา ๖ (๑) (จ)

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอหารือและทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๙๐/๒๕๔๗ ในปัญหาข้อกฎหมายเพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการรับขึ้นทะเบียนองค์กรภาคเอกชนตามความในมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ว่าองค์กรสมาคมนายจ้าง ถือเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในด้านการพัฒนาแรงงานหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง องค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันตามมาตรา ๖ (๑) (ข) ควรหมายความเฉพาะองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์โดยตรงในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้นหรือไม่ เห็นว่าพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติให้องค์กรภาคเอกชนที่สามารถขึ้นทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ (๑) (ข)^๑ ต้องมีคุณสมบัติ ๔ ประการ คือ

๑. เป็นองค์กรภาคเอกชน
๒. ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน
๓. มีฐานะเป็นนิติบุคคล
๔. มีวัตถุประสงค์หลักด้านใดด้านหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ (๑) (ข)

(๑) – (๔)

เมื่อพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ^๒ มิได้กำหนดให้องค์กรภาคเอกชนต้องมีวัตถุประสงค์อื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ (๑) (ข) ดังนั้นแม้ว่าองค์กรภาคเอกชนจะมีได้มีวัตถุประสงค์ในการทำประโยชน์เพื่อสังคมเป็นส่วนรวมโดยตรงก็ตาม ก็ยังคงถือได้ว่าเป็นองค์กรภาคเอกชนตามบทบัญญัติมาตรา ๖ (๑) (ข) และเป็นไปตามหลักการอันสามารถขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อคัดเลือกตัวแทนเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้

^๑มาตรา ๖ การได้มาซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๕ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีกรณีต้องเลือกสมาชิก ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจำนวนยี่สิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(ข) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกกันเองในแต่ละด้าน ๆ ละหนึ่งคนจากองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ หรือผู้ป่วย

(๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน

(๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม

ฯลฯ

ฯลฯ

องค์กรตาม (๑) (ข) และ (ข) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก่อนครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์หลักหลายด้าน ให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ประเด็นที่สอง องค์การสมาคมนายจ้างเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาแรงงานหรือไม่ เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๕๙๐/๒๕๔๗ ว่า คำว่า “พัฒนาแรงงาน” ตามมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) นั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ มิได้กำหนดความหมายไว้เป็นการเฉพาะจึงต้องพิจารณาตามความหมายทั่วไป ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “พัฒนา” หมายถึง “ทำให้เจริญ” ในกรณีนี้คำว่า “พัฒนาแรงงาน” จึงหมายถึงการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นผลทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านแรงงานให้มีความเจริญขึ้นหรือดีขึ้น ไม่ว่าการพัฒนาในการพัฒนาตัวบุคคลหรือสถานะของบุคคลหรือการพัฒนาฝีมือแรงงาน ดังนั้น สำหรับองค์การสมาคมนายจ้างซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้าง กับลูกจ้างตามมาตรา ๕๔^๒ และมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ (๓) - (๕)^๓ ในการจัดให้มีบริการสนเทศเพื่อให้สมาชิกมาติดต่อเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ จัดให้มีบริการการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการบริหารงานและการทำงาน รวมทั้งจัดให้มีการให้บริการเกี่ยวกับการจัดสรรเงินหรือทรัพย์สินเพื่อสวัสดิการของสมาชิกหรือเพื่อสาธารณประโยชน์จึงถือได้ว่าวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาแรงงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงยืนยันความเห็นเดิมตามเรื่องเสรีที่ ๕๙๐/๒๕๔๗ ว่า สมาคมนายจ้างเป็นองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลักด้านการพัฒนาแรงงานตามความหมายของมาตรา ๖ (๑) (ข) (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตว่า การที่มีองค์กรภาคเอกชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากว่าองค์กรภาคเอกชนกลุ่มอื่นในด้านเดียวกันขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกผู้แทนเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม

^๒มาตรา ๕๔ สมาคมนายจ้างจะมีขึ้นได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ สมาคมนายจ้างต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และระหว่างนายจ้างด้วยกัน

^๓ มาตรา ๖๖ เพื่อประโยชน์ของสมาชิกของสมาคมนายจ้างให้สมาคมนายจ้างมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๓) จัดให้มีบริการสนเทศเพื่อให้สมาชิกมาติดต่อเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ

(๔) จัดให้มีบริการการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการบริหารงานและการทำงาน

(๕) จัดให้มีการให้บริการเกี่ยวกับการจัดสรรเงินหรือทรัพย์สินเพื่อสวัสดิการของสมาชิกหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ตามที่ที่ประชุมใหญ่เห็นสมควร

๑.ล๑

๑.ล๑

แห่งชาติตามมาตรา ๖ (๑) (ซ) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ จนทำให้องค์กรภาคเอกชนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยกว่าเกิดความเสียเปรียบนั้น มิใช่เป็นเหตุผลที่จะทำให้เปลี่ยนแปลงผลการตีความกฎหมาย เนื่องจากการทำเช่นนั้นจะส่งผลกระทบต่อบทบัญญัติในส่วนอื่นที่บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันด้วย อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นว่าผลของการใช้บังคับกฎหมายก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นก็อาจดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมขึ้นได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๑